

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΑΙ

ΕΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΧΩΡΙΣ ΣΤΕΜΜΑ

‘Ο Ριχάρδος Νάς κι’ ή καταπληκτική ιστορία του. ‘Από γυιός υελευργού βασιλεύς λευτροπέλεως. Τα έξωφρενικά του στοιχήματα. Θεόγυμνος στοὺς δρέπαις! Πώς ἀνακινηθτηκε βασιλεὺς τοῦ Μπάτ. Ή ἐρωτικές του κατακτήσεις. Κομψός, ώραίς, γλεντζές, αναιχτοκαρδος. Χαρακτηριστικά όνειροτα του. Η δράσις του στο Μπάτ. Η τρέλλες του. Και κέρβερος της... ηδικῆς. Τὰ γεράτειά του. Τ’ κατείκα του. κ.τ.λ.

Α μέσα του 18ου αιώνας, ζούσε στήν Αγγλίαν ίωντρόπουλο Μπάτ, ήνας περιεργότατος τύπος, δημιαύγειος Ριχάρδος Νάς, ο διοικητής πεταλούδειος «Νάς ο Θρησκέας» και ἔφερε τὸν τίτλο... βασιλέως!

Ο Νάς γεννήθηκε κατά τὰ τέλη τοῦ 17ου αιώνας ἀπὸ πατέρα νέλωργο καὶ κατατάπτηκε πολὺ νέος στὸ στρατό. Παραμιθήκε διώνιος γοργόνος ἀπὸ τὸ στρατιωτικό στάδιο, ὅπου τὸν εἶχε στροφεῖ ὥς τυχοδιώκτη τοῦ κλίσιον καὶ διον νόμιζε πώς θὰ μποροῦσε νὰ πραγματούσῃ τὸν πόδιον του. Κ’ ἐπειδὴ δὲν εἶχε πειά τὶ ἄλλο καλύτερο νὰ κάνῃ, ζήτησε δυναργόφος, ἀν καὶ δὲν τὸν τραβοῦσε αὐτὸν τὸ ἐπάγγελμα.

Ο Νάς συνεπειθείστηκε κυρίως ἀπὸ τὸ πατρικό ἐπίδαιμα, γιατὶ ἐλάχιστα ἔλαγε τὸ τῇ δουλειά του. «Ωστόσο, φοντίζει νὰ ντυνέται ὅσο μποροῦσε καλύτερος καὶ νὰ δείχνεται γλεντές καὶ γνωναδώρος.

Τὰ ρούχα ποὺ φρούσης, ήσαν πολύτελέστατα καὶ διοικούσαν στὸ Μπάτ γιὰ τὴν κομψότητα καὶ τὴν ἀξίαν τους. ‘Αλλά τὰ χρήματα ποὺ γιὰ τὶς μεγάλες ἀνάγκες τοῦ νεαρού δανδή, τὸν ὅποιο ὁ φύλοι τοῦ εἶχεν ἀναγκάζει ἀρχηγὸν τοὺς στα γλένια καὶ στὶς τρέλλες τους. Γι’ αὐτὸν, πολὺς φορές ὁ Νάς ἀναγκάζεται νὰ καταφένυνε σὲ διάφορα κόπτα γιὰ νὰ ἔξικονομήσῃ παράδεις. Μάζα φορά, π.χ. ἔβαλε στοίχημα μὲ μερικούς γνωριμούς του καὶ τὸ πέρδος, καβαλλικεύοντας μᾶ... γειάδες καὶ περνῶντας γιανός ἀνάμεσα ἀπ’ τὴν πόλη...

‘Αλλοτε πάλι κέφισε ἀπὸ ἕνα στοίχημα πενήντα ἀγγίλων λίρες. Αὐτὴν τὴν φορά, σύμφωνα μὲ τοὺς δρόους τοῦ στοιχήματος, τυλίγτηκε μ’ ἔνα κλίνοντες πατάκια καὶ στάθηκε ἀλίνητος μπρὸς στὴν πόρτα τοῦ πατατῆς τῆς ἐνορίας.

— Τὶ βλέπω; ‘Ο Νάς μασκοφεύεντος!... φάναξε ὁ πατατὸς μόλις τὸν εἶδε.

— ‘Οχι, αἰδεσμώτατε, ἀπάντησε ὁ δέκτης φασέρ. Τυλίγτηκε ἔτσι καὶ στέκω εδῶ γιὰ νὰ τιμωρήσω τὸν ἑαυτό μου πούραντα παέναι μὲ αὐτὸὺς τοὺς ἀχέριούς!

Κι’ ὁ πτευματωδὸς Νάς ἔδειξε τοὺς φίλους τοῦ ποὺ περιμενοῦντας νὰ δούν τὸ β’ ἀστούνι.

— Οταν ὁ Γουλιέλμος Γ’ ἐπεσκήψθη κατά τὸ 1695 τὸ Μπάτ, ὁ Νάς, ὁ διοικητὴς εἶχε ἀναγρούειται στὸ μεταξὺ... βασιλεὺς τῆς λιονταρόπολεως, τὸν δέχτηκε καὶ τὸν προσεφύνησε ἐκ μέρους τῶν συπιστῶν του.

Η γνωριμία του προξένητη τότε ἐντύπωσε στὸ μονάρχη, ὃστε τοῦ προσέφερε τὸν τίτλο τοῦ βαρονίστου. ‘Ο Νάς διως δὲν τὸν δέχτηκε, προδάλλοντας γιὰ δικαιολογία τὴν μικρὴ του περιουσίαν.

Τὴν ίδια προσφορὰ τοῦ ἐπανέλαβε ἀργότερα καὶ ἡ βασιλισσα ‘Αννα, ἀλλὰ δὲν ήταν τὴν ἀτέφερον ἐκ νέου μὲ τὴν πρόφαστη, διὰ τὸν τίτλο αὐτὸν τὸν εἶχε καὶ κάποιος ἀνεψιός τῆς ἀνάστησης, δὲνόμια Ρήδη, τύπος πραγματικοῦ ἀπατεδόνος.

— Δὲν θέλω, εἶτε, νᾶχη τὸ

διαπούα δὲ σὲρ Ρήδη νὰ μὲ ἀποκαλῆ αὖθις «ευνάδελφός του».

Η δούλισσα τοῦ Μάλμπορου, μαθαίνοντας τὶς ἐπανειλημμένες αὐτὲς ἀρήντες τοῦ Νάς, τοῦ ἔξεργαστος τὴν ἀπορία της.

— Ἐπειδὴ νὰ δεχγήτε τοὺς τίτλους εὐγενείας ποὺ σᾶς προσέφεραν, τοῦ εἴτε. Μήν σεγγάρας πῶς εἰσένει τατενίς ποταμογῆς καὶ θὰ γύνονται ἔξαρτα ποτὸς τοῦ γνατοπάτωλη, βραφόντως.

— ‘Εγώ δὲν κοκκινίζω καθόλου γιὰ τὸν πατέρα μου, ἀποκρίθηρε μὲ ψυχοδότη τοῦ Νάς. Αὐτὸς μάλλον ἔχει μερικές ἀρούρες νὰ τρεπέται γιὰ λόγου μου....

Μιὰ κυρία ράθησε καπότε τὸν Νάς ποιός ήταν ὁ πατέρας του πιὸ νεαρός εἰναιρόλογος, βοήθη τὴν εὔκαιρια νὰ τῆς ἀποτήσῃ... περιφράστως καὶ σημειώσισκε:

— Είμαι γινός τῆς Τύχης. Μὲ μεγάλωσε ἡ Τρέλλα καὶ ζῶ εἰς βάρος τοῦ Κοινοῦ!...

Μιὰ φορά, μέσα σὲ μὰ κοσμήμη συναναστροφή, ὁ Νάς ἀρχισε νὰ σφυρίζει. Καὶ δαν τὸν ράθων γιατὶ τὸ ξενό, ἀπάντησε:

— Εἶναι μάλλην στρατιωτική συνήθεια. Είχα ξανά λαχανὸν ποὺ ἔχει τὸν εὐνυρωδόγο καὶ στρυνίζα κάθε φορά πολύευε γάνωσιες γιὰ νὰ τύληροφοροῦν τὸ λόχο ποὺ λέει... ἔξινταράς καὶ νὰ τὸν ἐπιδοκάμω!

Ο Νάς ζούσε εἰς βάρος τῶν ἄλλων κατά τὸ πλείστον, ἀλλὰ είχε καλή καρδιὰν καὶ ὑποτροπίζει τὸν φουκαράδες. Μιὰ φορά πηγανούντας στὸ δρόμο ἀπούσε κάποιον νὰ λέπει:

— Ο, δὲν είχα δέκα λίρες, θάμων δὲν εὐτυχισμένος ἀπόφωτος τοῦ κόσμου!...

Χωρὶς νὰ ζάχαρη καιρὸν δὲν ήταν γιὰ τὸν μέτορησε, ἀπὸ τὸ ταμείο τοῦ συνλόγου τοῦ διατελοξύτων, τὶς δέκα λίρες. Κι’ διαν θόρηδες νὰ καρδίς νὰ λογοδοτήσῃ γιὰ τὴ διαχείρισή του, ἔγυαψε στὰ δικαιολογητικά γιατὶ τὶς δέκα λίρες ήταν ἀμύητα:

— «10 λίρες γιὰ γάνη ἔνας φουκαράς εὐτυχισμένος!...»

Καὶ τὰ μέλη τοῦ συνλόγου, ὅχι μόνον δέχτηκαν τὴν δικαιολογία του αὐτῆς, ἀλλὰ και τὸν χειροκόρησαν.

Πολλοὶ βλέποντας τὶς πολυτελεῖς ἐνδιμασίες τοῦ Νάς και μὴ μπορώντας νὰ καταλάβουν ἀπὸ ποὺ ἔχεινοντας τόσα χρήματα, διέδιδαν δητὶ ἐλλήστευε τὴν νήση τοὺς διαβάτες.

“Οταν ἔγινε πατούμοιος ἴππανηγούς μετροστά του, ὁ Νάς χωρὶς καθόλου νὰ θικώσῃ, διέσπασε και τὸν δέδειξε ἐνα μάτοιο ἐρωτικός ἐπαστολές, τὶς διοτείς εἶχε λαβεῖ ἐκεῖνο τὸ πρώτο καὶ ἡ διοτείς περιεκτικό παραπάνω ἀπὸ πενήντα λίρες.

— Νά ποὺ βρίσκω τὰ χρήματα! εἶπε.

Καὶ ἔτσι τὸ μυστήριο διελευκάνθη ἐν μέρει, πρὸς μεγάλην ἀνακούφιση τῶν περιεργών.

‘Ο Νάς δὲν εἶχε γεννηθεῖ στὸ Μπάτ—στὴν πόλη τῆς διοικητικῆς ήταν βασιλεὺς, ἀλλὰ σ’ ἓνα γειτονικό χωρίο. Στὸ Μπάτ πήγε ἀργότερα μὲ τὸ σπαστὸ νὰ δουκάστη τὴν τόχη του χαροτατίζοντας καὶ δέν ἀργητοῦ καὶ κεφόδην τὴν φύλα τοῦ ιδιοκτήτου τῶν λουτρῶν. ‘Οταν δὲ ίδιοκτήτης σπωτώθηρε ἀργότερα σὲ μὰ μονομαχία, ὁ Νάς ἀνεκρόθηκε παιμητή βασιλεὺς τῆς λιονταρόπολεως καὶ ἀνέλαβε τὴν γενική ἐποτεία της. Κατάρθωσε ἔτσι νὰ τὴν κάμη τὴν καλύτερη δερινή διαμονή τῆς ἐποχῆς του καταδιώκοντας καθέ παρεκτροπή καὶ ἀπόθυκτήτα.

Μιὰ βραδιά πλησίασε κατώνα κυρία στὸ μεγάλο χορὸ τοῦ ένανδοσχέλου τοῦ Μπάτ, καὶ τῆς φεύγοντος σιγανά δητὰ πρωτικάθεον νὰ πήγαινε στὸ σπίτι της.

‘Η κυρία παραξενεύτηρες ἀπὸ τὴν ὑπόδειξη του δηλά καὶ ὑπέρκουσε σ’ αὐτήν. Μόλις λοιπὸν γύρισε στὸ σπίτι της.

Σπουδή
(Τοῦ Γουαστάνου Σάουερ)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— 'Υπολογίζεται, ότι ένας άνθρωπος 80 χρόνων έχει παταγάλωσει τα 23 χρόνια στα θέντα και στο φραγκό.

— 'Ένας άνθρωπος της ίδιας ήλικιας υπολογίζεται έπισης, ότι έχει φάγει 4 τόνους κρέατος κι' έχει πιει 400 διάδες καφέ.

— 'Η 'Αγία Γραφή μεταφράστηκε σε 150 γλώσσες εκ των 3.000 πού υπάρχουν σ' όλο τὸν κόσμο.

— Σε μάτι πυραμίδα τῆς Αιγαίου πάνωχε μάτι πέτρα 90.000.000 κυβικών ποδών.

— 'Η κινητής τῆς Ν. 'Υόρης άρχισαν σύμφωνα μὲ μιὰ ήνε μόδα, νὰ φωτογραφοῦνται... και μιαμένες.

— Κατά τὴν γνώμην ἐνὸς ξένου βιβλιογράφου, τὰ σπανιότερα βιβλία τοῦ κόσμου είναι ένα φάλιτζοι τοῦ 1457 καὶ μιὰ 'Ιστορία τῆς Τροίας, δημιουργεμένη στὰ 1469.

— Σε οἷα Γαλαξία βιβλίο περὶ Τζοκόντας, ποὺ βγῆκε πρὸ ἑτῶν στὸ Παρίσιο ὑπέρ τοῦ ἔξιος πρόδρομος :

— 'Τὸ χαμόγελο τῆς Μόνας Δίκαιας δὲν μπορεῖ νὰ ἔξηγηθῇ ἀλλοιῶς παρὰ μόνον ὅτι παρουσιάστηκε στὰ κεῖλη τῆς κατάπιν τῶν ἀνηροτάνων ποὺ ἄρχουσαν νὰ λέγονται γ' αὐτὴ μόλις ἔξετεθή σὲ κοινὴ θέατρο.

— Τὸ νέο ἔτος στὸν Τατζούρους ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Φεβρουάριο, κατὰ τὴν ἡμέρα δὲ αὐτὴν ντύνονται δύοι στὰ λειψά.

— Στὴ Ν. 'Υόρη κάθε πέντε λεπτά τῆς ώρας λαμβάνει χώραν ἔνας τοκετός, καθέ έξι λεπτά ένας θάνατος καὶ κάθε δεκατρία λεπτά ένας γάμος.

— Τὸ μεγαλείτερο ἕκαστο τῆς γῆς είναι ἡ κορυφὴ τῶν Ἰμαλάων, δηλαδὴ 8.844 μέτρα.

— Τὸ μεγαλείτερο βάθος θαλάσσης είναι κοντά στὶς Μαριάννες νήσους καὶ φτάνει τὰ 9.927 μέτρα.

— 'Η περίοργη νῆσος 'Ατλαντίς ποτεύεται διὰ υπῆρξη πρὸ ποδὸς 10.000 ἑτάρων.

— Στὴν Κίνα, διατίνει ένας νέος ἀνόνταρος, οἱ γονεῖς του συμφωνοῦν μὲ τοὺς γονεῖς μιᾶς πεδαμῆς κόρης καὶ τοὺς παντερίουν... νεκρούς !

Βροήκε τὴν κόρη τὴν ἔποιην νὰ τὸ σκάσῃ μὲ ἔναν κομψευδέμνο ποὺ ἀγαποῦσε.

Τὸ γεγονός αὐτὸν κοινολογίθηκε παντοῦ καὶ συνετέλεσε, ὥστε ν' ἀπόκτησε ὁ Νάξος τὸν ἀπέραιότερην εὔποτοντὸν τῶν οἰκουμενικῶν τοῦ κόσμου συγχωρηθοῦν πολλές ἐλαφρότητες ποὺ εἶχαν διατρέψει μέχρι τότε.

Ο Νάξος εἶχε στὶς διάθεσί του ἔνα θαυμάσιο ἀμάξι μὲ ἔξι μανῆς ἀλογα, δύο ἐφίσταις ἀκολούθους μὲ κυνηγετικὰ κέρατα, ἔνα γραμμάτιο, δύο ὑπέρτερα, τὸ δῶν ἄποια ἔφτα !

Ἐπίσης ὁ Νάξος εἶχε εἰσαγάγει στὸ... κράτος του μιὰ κανονούμα τόσο πορτότυπη, δύο καὶ ὀφέλιμη. Κάθε καινούργιος ἐπισκέπτης ποὺ ἔρχοταν, γνόντας δεῖχτός καὶ χωρετίζοντας μὲ... κωδωνοκρουσίστι.

Τὸ μέρος αὐτὸν συνετέλεσε, ὥστε νὰ καλεσθεῖνται ὑπερβολικά οἱ κατὰ καφούς μεταβαλγούντες ἐξει ἔνοιαι γιὰ τὴν μεγαλοπετή τὸ ποδοχών ποὺ τοὺς γινόταν καὶ νὰ πληρώνουν ἀγόγγυστα τὸν φόρο ποὺ τοὺς ἔχεται πιὸ τοῦ ιδιαίτερου ταμείου τοῦ... βασιλέως.

Ο Νάξος εἶχε καταφέρει ἐπίσης μὲ τὴν ἔχουσαν τὸν πάραστηση τὰ λοντροῦ τοῦ Μάτη οὗ κάτε τὸ στάνι καὶ νὰ προσελκύσῃ ἔκει ἀκετῶν κόσμου.

Αλλά τὰ ἀνέκδοτά του δὲν ἔτελεισαν ἀκόμα. Μιὰ φορά, κάποια δούνισσα, θέλοντας νὰ τὸν περιπατήσῃ, παρουσιάστηκε στὸ κρούδο τὸν ενοδοτείον τῆς λογιτοπόλεως μὲ... ποδά !

Ο Νάξος, ὁ διώτιος ἤταν πανταχοῦ παρών, τὴν ἐπλησίασε καὶ τῆς φώνας :

— 'Τ' εἶν' αὐτά, καιμένη Κατερίνα ;

— Τὶ εἶτες, ἔδων ; τοῦ ἀποκριθῆκε ἐκείνη δρογισμένη. Γιὰ τὴν υπηρετίαν μου μὲ πήρες ;

— Παρασκήνη τὴν ὑπέρτερην σας νὰ μὲ συγχωνίσῃ, πρόσθεσε ὁ Νάξος, γιατὶ βλέπω τοῦ ή εὐγένεια σας δὲν ἔχει οὐτε τὴ μισή κάρι της...*

*'Αλλη μιὰ βραδιά, ἐπειδὴ εἶχε περάσει ἡ ἐνδεσκάτη νυκτερινὴ δρᾶ, δηλαδὴ ἀπαγόρευσε στὴν κόρη του Τούνιλέμου Β' νὰ κορεψῃ, ἔστω καὶ ἔνα γύρο.

— Μά είμαι πριγκήπισσα ! τοῦ παρατήρησε ἐκείνη πειραμένη.

— Καὶ ἔγω δῶ πέρα εἴμαστα... βασιλεύεις ! απορύθηκε ἀτάσσασι ὁ Νάξος.

Ο περιεργός αὐτὸς καὶ πνευματώδης άνθρωπος εἶχε δημοπιεύσει καὶ ἔναν κώδικα καλῆς συμπεριφορᾶς, ἀπ' τὸν δικαίωσιν πεταστῶν δύνηστα :

*Στὸν χροῦδος ἡ δύομες κυρίες καὶ τὰ μικρὰ παιδιά πειραρχίσανται σὲ δευτερεύοντας γόλους. 'Η πρότερης ἀπέτριψαν πεταστῶν τὸ παρελθόν, τὰ δευτερεῖα τὸ μέλλον.

*'Η νέες γυναῖκες δῶν πρέπει νὰ προσέξουν τὴν κυττάζουν πολύ. 'Εξαιροῦνται μονάχα ἔνεινες πού... δῶ τις κυττάζουν ποτέ !

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Ωἱ σωτῆρες τοῦ πρωθυπουργεῦ Κουμουνδούρου. 'Ο ἀναξιοπαθῶν γηράκιος λόγιος. 'Ο παπᾶς κι' ἡ ἀμαρτωλὴ τῆς ἐνορίας. Ήνδιανοί στεύσαντε τεῦν φοιτητάς ὁ Ματσούκας κατὰ τὸ 97. 'Ένας ζευπνονού κέλπος. 'Αντί μελάνης... αἷμα !... 'Ο στρατηγὸς Δ. Γρίζες στὴ Θεσσαλία. Χαρακτηριστικὰ ἀνέκδοτα τοῦ Πάδη. Πέρα στεύς δειλεύς καὶ ἀνικάνευς, κ.τ.λ.

Νά τοια ἀσύμα ἀνέκδοτα τοῦ πρωθυπουργοῦ 'Αλεξ. Κουμουνδούρου :

Όταν ὁ Κουμουνδούρος ἀπολείστηκε, κάποτε τὸ χειμῶνα στὴ Ζαρόβιτα, ἀναγράστηκε νά μιᾶ σάρκα γιὰ νὰ περάσῃ στὴν ἀντικούνη ἀπτή.

Ἐκεῖνος μεγάλη καρακοράρια καὶ οἱ ἐπιβάτες δύοκαλα ἐγλύτωσαν, ἀφοῦ κυδίνευαν ἐπανεύλημένος νά πνιγοῦν.

Κάθε φορά λοιπὸν ποὺ ὁ Κουμουνδούρος διηγόταν αὐτὴ τὴν περιπέτεια, ἐποδέπτη :

— Ξέρετε λοιπὸν πόσοι βαράκρηδες μαῦρημαν ἀργότερα διὰ μ' ζώωντας στὴν περίστασι αὐτὴ ; Τὸ λιγότερο... ἐπατὸν πενήντα, οἱ ἀδέφωσοι !....

Στὸν καρδοῦ τῆς πρωθυπουργού τοῦ Κουμουνδούρου, ένος κάποιος γηράκιος λόγιος, ὁ ὄποιος τὸν ἐνοχλοῦσε φοβερά, ἤπιάντας του κάθε τόσο βορήματα. 'Εξαρνα διμώριο δυντικής λόγιος βραχίνιας καὶ δέν μποροῦν πεινάει τὸν ἀρθρόντα στὴν ουρή του καὶ νά τὸν παρασκαλῇ νά τὴ διώξῃ ἀπὸ πεινάει τὸν θεός της φωνῆ, δὲν θὰ σᾶς ἐνοχλῆται ! εἴτε στὸν Κουμουνδούρο κάποιος πολιτικὸς φίλος του.

— Ε', τώρα ποὺ τὸν πήρες ὁ Θεός της φωνῆ, δὲν θὰ σᾶς ἐνοχλῆται εἴτε λοιπὸν πόσοις πεινάει τὸν πατέρα της λιγότεροι ;

— Τί ώφελε ; 'Επορετε νά τοῦ πάρει καὶ τὸ χειρά ! πρόσθεσε διεφωνώσαν πρωθυπουργός.

Κάποτε πάλι παρουσιάστηκε στὸ στάτιο τοῦ Κουμουνδούρου ἔνοια πάντας, δὲν ποτέ πεινάει τὸν πατέρα της πεινάειται, δὲν ποτὲ παρασκαλεῖται, δὲν ποτὲ παρασκεύασται, δὲν ποτὲ παρατηνούματας.

Τότε ὁ φιλάθρωτος πρωθυπουργός τοῦ ἀπάντησε ἀφέλεστα, ἀλλὰ καὶ χριστιανώτατα :

— Καὶ γιατὶ δὲν τὴν ἀνάμεικαντασταῖσαν ;

Γιὰ τὸν Σπύρο Ματσούνα, τὸν ἀείμηντο πατριώτη καὶ ποιητή, διηγούνται τὸν πόνον του μὲ τὸν φιλότερον πατέρα, διηγούνται τὸν πόνον του μὲ τὸν πατέρα της πατητράς.

Κατὰ τὸν Εὐληντοφρακό πάλεμο τοῦ 1897, δὲν φοροῦται γιὰ τὸ σχηματισμὸν ἐθελοντικῶν σωμάτων ἀπὸ φοιτητῶν καὶ περιέφερε πρός τοῦτο ἔναν κατάλογο, διουντάντος πόνου πόρθησε ποτὲ τοῦ μεγάλου φιλοπατριῶν του.

Μία μέρα οἱ φοιτηταίσιαν δειχνύονται πάντοτε παρασκευασταῖσαν καὶ τότε διηγούνται νὰ καταπλούσουν.

Μία μέρα οἱ φοιτηταίσιαν διηγούνται πάντοτε παρασκευασταῖσαν καὶ τότε διηγούνται νὰ καταπλούσουν.

Οι φοιτητικοί στοὺς οὓς παρασκευασταῖσαν ἀπό τὴν ήρωαντικήν επέντεστα :

Μία μέρα, στὸν καρδοῦ τοῦ πολέμου μὲ τὸν Τούρκον, δὲν φοροῦται γιὰ τὸν πόνον του καὶ τὸν πόνον της φοιτητράς.

— 'Αν τὸν βάσιον μετροῦται, φώτησε διηγούνται τὴν πόνηση της φοιτητράς.

— 'Ος τὴν 'Αγιά Σοφιά ! ἀπάντησε διηγούνται τὴν πόνηση της φοιτητράς.

— Κι' δεν μὲ βάλων αὐτοῖς μπροστά ;

— Γιὰ νὰ μή γίνη αὐτό, φύγε απὸ δῶ ! τὸν διέταξε πειριφωνητικὰ διστρατηγοῖς.

— Καὶ διώσισε ἀμέσως ἄλλον στὴ θέσι του.

«Αλλοτε πάλιν, διηγεράφησε σ' ἔναν ταγματάρχη τῶν εὑζώνων, κατὰ τὴν ἡμέραν μᾶς σημετολκήν, νὰ παραλέψῃ τὸ τάγμα του καὶ νὰ μέταβολη ἐπειγόντως στὴ Λάρισσα...»

«Ο ταγματάρχης, δὲν διηγήνει κάποιον σημετολκή, ἀπάντησε πηλεγράφικῶς :

— 'Τὸ θεραπευτήριο ποὺ νά τ' ἀφήσεις ;»

«Αφοῦ φροτείταις τόσο πολὺ γιὰ τὸ θεραπευτήριο, τοῦ τηλεγράφησε διηγούνται ποτὲ τὸν πόνον της φοιτητράς καὶ παράδωσε τὸ τάγμα στὸν ηποδιουητήρη !

